

systemer skal overholde de vilkår, som Datatilsynet fastsætter, herunder om anonymisering. Hvis et retsinformationssystem drives for en privat databehandler, skal der endvidere indhentes tilladelse fra Datatilsynet, før behandlingen af personoplysninger iværksættes.

Der er på den baggrund ikke behov for at lade retsplejelovens generelle forbud mod offentliggørelse af domme og kendelser i straffesager, der ikke er anonymiseret, omfatte de nævnte retsinformationssystemer eller offentlig gengivelse, der bygger herpå.

Med offentlig gengivelse, der bygger på et retsinformationssystem, sigtes for det første til de tilfælde, hvor den, som retsinformationssystemet drives for, også udgiver oplysningerne i trykt form. Endvidere sigtes til tilfælde, hvor andre end den, som retsinformationssystemet drives for, offentligt gengiver oplysninger fra retsinformationssystemet.

I begge tilfælde kan domme og kendelser i straffesager gengives offentligt i den form, hvori de findes i retsinformationssystemet, uden at det foreslåede forbud i retsplejeloven finder anvendelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 43 (§§ 1018 e og 1019 h)

Der er tale om en redaktionel ændring med henblik på, at de regler om klage over afgørelser om aktindsigt, som findes i retsplejelovens § 102, stk. 2, § 1018 e, stk. 6, og § 1019 h, stk. 3, fortsat er formuleret på samme måde. Om baggrunden for den ændrede formulering af retsplejelovens § 102, stk. 2, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 17.

Til nr. 44 (§ 1022)

Det foreslås, at juridiske personer skal kunne straffes for overtrædelse af straffebestemmelser i retsplejeloven.

Hjemmel til strafansvar for juridiske personer findes allerede for overtrædelser af reglerne om advokatselskaber, jf. retsplejelovens § 124, stk. 8, og for overtrædelse af reglerne om opbevaring af oplysninger om teletrafik og om telenet- og teletjenesteudbydere praktiske bistand til politiet i forbindelse med indgreb i meddelelseshemmeligheden, jf. retsplejelovens § 786, stk. 6, 2. pkt., og stk. 7, 2. pkt. I konsekvens af den nye generelle regel om strafansvar for juridiske personer foreslås disse bestemmelser ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 18 og 36.

Hjemmel til strafansvar for juridiske personer findes endvidere for overtrædelse af reglerne om massemediers opbevaring af udskrifter mv., jf. retsplejelo-

vens § 41 a, stk. 8, 3. pkt. I konsekvens af den nye generelle regel om strafansvar for juridiske personer er en tilsvarende bestemmelse ikke medtaget i de foreslåede nye regler om aktindsigt, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 (forslaget til § 41 f).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der vil være mulighed for at pålægge juridiske personer strafansvar for overtrædelse af alle straffebestemmelser i retsplejeloven. Det vil også være muligt at pålægge juridiske personer strafansvar for overtrædelse af administrative forskrifter, som er udstedt med hjemmel i retsplejeloven, når der er fastsat straf for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne, samt for overtrædelse af konkrete forbud og påbud, som er meddelt i medfør af retsplejeloven (eller i medfør af administrative forskrifter udstedt med hjemmel i retsplejeloven), når der er fastsat straf for overtrædelse af forbuddet eller påbuddet.

Dette er i særlig grad påkrævet for så vidt angår retsplejelovens §§ 535 og 651 om overtrædelse af henholdsvis en dom eller et fagedforbud. Eftersom domme og fagedforbud kan rettes mod juridiske personer, er det uhensigtsmæssigt, at straf for overtrædelse af dommen eller fagedforbuddet kun kan pålægges de fysiske personer, der handler på den juridiske persons vegne.

Der er endvidere behov for at kunne pålægge juridiske personer strafansvar for overtrædelse af de bestemmelser i retsplejeloven, der forbyder videregivelse eller offentliggørelse af oplysninger, jf. retsplejelovens § 32 b, § 189, § 453, § 456 m, stk. 2, § 462, stk. 2, § 473, § 475, stk. 2, § 895, stk. 6, og §§ 1017 a-1017 c samt de foreslåede regler § 173, stk. 2, og § 1017 d (lovforslagets § 1, nr. 19 og 42). Det samme gælder med hensyn til forbuddet i § 1017, stk. 2, om offentlige meddelelser, der på utilbørlig måde kan påvirke en verserende straffesag.

Samme behov eksisterer vel ikke for de straffebestemmelser i retsplejeloven, der direkte retter sig mod fysiske personer (§§ 120, 142 og 750), men det er langt det enkleste generelt at give hjemmel for strafansvar for juridiske personer. Desuden vil der under alle omstændigheder kunne blive tale om et medvirksomansvar for juridiske personer, jf. straffelovens § 23.

Nyaffattelsen af § 1022 indebærer, at den eksisterende regel om, at bøder tilfalder statskassen, medmindre andet er bestemt, udgår. Bestemmelsen er overflødig, da dette under alle omstændigheder er tilfældet. I øvrigt er der ikke længere regler i retsplejeloven om, at bøder tilfalder andre end statskassen.